

Til § 31

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 4, stk. 1 i direktiv om forsikringsformidling. Det foreslås i bestemmelsen at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om den generelle viden om forsikringsformidling, der skal være til stede hos den eller de personer hos forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet, der har ansvar for forsikringsformidlingen. Bestemmelsen skal sammenholdes med den tilsvarende hjemmel i § 9, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet fastsætter tilsvarende krav til de personer i forsikringsmæglervirksomheden, der har ansvar for forsikringsformidlingen.

Tilsvarende foreslås det at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om den passende viden, om de produkter, den enkelte forsikringsagentvirksomhed formidler, der skal være til stede hos de ansatte personer i forsikringsagentvirksomheden, der er i direkte kundekontakt. Passende viden om forsikringsprodukterne skal forstås i bred forstand og omfatter også viden om de retsregler, der relaterer sig til forsikringsproduktet, samt den praksis, der er en forudsætning for forsikringsproduktets virkemåde og værdi for kunden.

Det er forsikringsagentvirksomhedens ansvar at sikre, at uddannelsesniveaet for det ansatte salgspersonale fastlægges således, at kunderne på den ene side får den relevante information om det tilbudte forsikringsprodukt, men på den anden side ikke stiller uforholdsmæssigt store krav til den viden, der skal kræves.

For så vidt angår ansatte inden for finanssektoren, lægges det til grund, at ansatte, der f.eks. har gennemgået den nye finansuddannelse, opfylder uddannelseskravene for forsikringsformidling, jf. bekendtgørelse nr. 340 af 27. maj 2002 om finansuddannelsen, hvor det af bilag 3, fremgår, at uddannelsen sikrer, at »eleven kan sammenkæde kundeoplysninger og behovsvurdering med standardprodukterne inden for den finansielle sektor«.

Dette er ikke til hinder for, at anden tilsvarende uddannelse kan svare til finansuddannelsen, eller at det samarbejdende forsikringselskab kan afholde særlige kurser for medarbejderne med henblik på orientering om og formidling af dette selskabs mærkeprodukter.

For det allerede ansatte salgspersonale i forsikringsagentvirksomheden vil der blive fastsat overgangsregler, der muliggør, at denne personkreds kan fortsætte hermed, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 56, stk. 2.

Til § 32

I bekendtgørelse nr. 604 af 26. juni 2003 om god skik for finansielle virksomheder, som har hjemmel i lov om finansiell virksomhed, er i § 2 fastsat, at når en finansiell virksomhed indgår aftaler med andre finansielle virksomheder om afsætning og rådgivning i forbindelse med virksomhedens produkter, skal den finansielle virksomhed sikre sig, at der er en klar arbejdsdeling mellem virksomheden og medkontrahtenten, og at medkontrahtenten overholder reglerne i denne bekendtgørelse.

Lov om finansiell virksomhed gælder kun for finansielle virksomheder. For at sikre, at der er lige vilkår mellem alle forsikringsagentvirksomheder, uanset om de er finansielle virksomheder eller andre typer af virksomheder, foreslås det, at god skik regler på forsikringsområdet også gælder for forsikringsagentvirksomheder.

Dette indebærer ikke yderligere pligter for de finansielle virksomheder, når de virker som forsikringsagentvirksomheder. Bestemmelsen er en præcisering af, at ikke-finansielle virksomheder, f.eks. en ejendomsrådgiver, der virker som forsikringsagentvirksomhed ved denne aktivitet, er omfattet af reglerne i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder. Dette gælder i det omfang, at bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder indeholder adfældsregler, der ikke er reguleret af lovforslagets bestemmelser om oplysningsforpligtelser over for kunden.

Til § 33

Som en beskyttelse af kunden foreskriver direktiv om forsikringsformidling artikel 12 og 13, at forsikringsaftaler skal indgås på et velinformeret grundlag. Det foreslås derfor, at forsikringsagentvirksomheder og administrationsselskaber skal give kunden visse oplysninger om virksomheden og forsikringsproduktet.

I stk. 1 foreslås, at forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet skal give kunden en række oplysninger, senest samtidig med at forsikringsaftalen indgås.

Efter nr. 1 og 2 skal forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet identificere sig over for kunden og oplyse, hvor forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet er registreret, og hvorledes kunden kan kontrollere, at forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet rent faktisk er registreret. Registreringen er et bevis på, at forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet og salgspersonalet besidder den for-